

Lachen om je eigen fouten met een pilsje erbij

Marcel Laarhoven

Met het overlijden van Jan is ons helaas weer een lid ontvallen die op zijn manier een stempel drukte op onze clubavonden. Ruim dertig jaar lid van Zukertort maakte hij de omzwervingen mee van Reveille via Bankras en Uilenstede naar het Go-Centrum. Naast zijn lange lidmaatschap was hij ook een van de trouwste bezoekers van de clubavond: bij het aantal gespeelde interne partijen draaide hij altijd in de top mee.

Jan hield van gezelligheid, een pilsje na afloop of ook al tijdens de partij en kon vaak zelf het hardst lachen om zijn eigen fouten als hij in zijn vertrouwde bliksemtempo weer eens binnen een kwartier de stukken weer in de beginopstelling kon zetten. Zijn kortste partij was meen ik tegen Hans van Nieuwkerk waar hij opgaf na twee zetten: 1.e4 d6 2.f4 Lg4 'Schaak!', om er lachend direct achter te komen dat het helemaal geen schaak was, maar dat hij na 3.Dxg4 een loper achter zou staan.

Als je hem zo zag vluggeren kon je hem haast niet serieus nemen als je tegen hem moest spelen, maar van onderschatting kon geen sprake zijn. In al die jaren kandidaten en 40-kamp heeft hij toch menig speler uit de hogere teams te grazen genomen en in de eindstand kon je hem toch regelmatig in middenmoot terugvinden.

De laatste jaren hielp Jan ook mee een aantal externe teams te laten promoveren van de onderbond naar de KNSB. Als teamleider hield ik mijn hart soms vast, maar gelukkig koos hij meestal voor (iets te?) tamme openingetjes voordat hij altijd de strijd liet ontbranden. Soms ging dat grandioos mis, maar even zo vaak wist hij met zijn wervelwindstijl de tegenstander zo te ontregelen dat hij de nodige schwindels in stelling kon brengen.

En hij was ook zeker nauw betrokken bij het team, want als hij verloor baalde hij (ondanks zijn lach) toch voor het team, zo vertelde hij als hij meereed naar de externe wedstrijden met mij en vooral John. Positioneel was Jan misschien niet zo sterk (al wist hij je soms te verrassen), tactisch in de aanval stond hij zijn mannetje, al vergat hij dan soms weer zijn verdediging.

Jan was eenvoudig, altijd vrolijk en in voor een dolletje en altijd behulpzaam met het opruimen

van de stukken aan het eind van de avond of het repareren van de Garde-klokken. Als er een invaller nodig was kon je altijd op hem rekenen. Een waardig lid van verdienste die we node zullen missen om er een gezellige clubavond van te maken.

Als ik door mijn partijendatabase speur naar partijen tegen Jan kom ik er slechts vier (!) tegen in de bijna 30 jaar dat we gezamenlijk lid zijn geweest. Hoewel alle partijen in mijn voordeel eindigden was er slechts één keer sprake van een walk-over, de andere drie partijen gingen lange tijd gelijk op, maar eindigden op vrijwel identieke wijze: Jan keek iets teveel naar het materiaal of zijn aanvalskansen en liet zich aan de andere kant beetnemen.

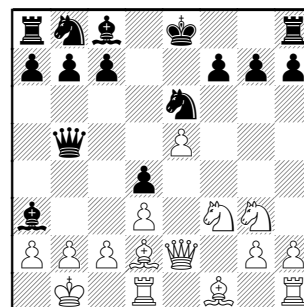
De meest spannende was de volgende:

Marcel Laarhoven – Jan van Rossum

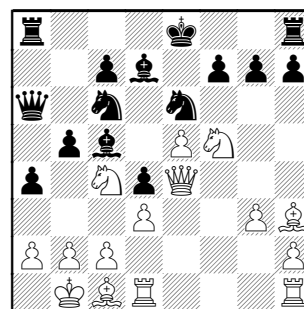
40-kamp, 24 januari 1986

1.e4 e5 2.f4 Pf6 3.fxe5 Pxe4 4.Pf3 d6 5.De2 d5 6.d3 Pc5 7.Pc3 Le7 8.Ld2 Pe6 9.o-o-o d4 10.Pe4 Dd5 Na een rustige opening kiest Jan snel het avontuur op zoek naar de vijandelijke koning.

11.Kb1 Db5 12.Pg3 La3

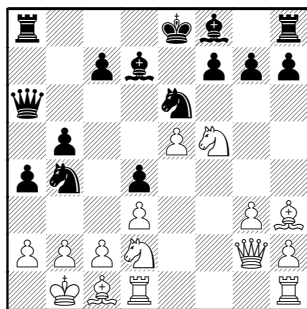
13.Lc1 a5 14.De4 Pc6 15.Pf5 Db6 16.g3 a4 17.Pd2 Lc5 18.Pc4 Da6 19.Lg2 Ld7 20.Lh3 b5

21.Dd5 Lf8

Er dreigde 22.Pxg7+.

22.Pd2 Pb4 23.Dg2

23. .. Lc6

Met 23. .. Pg5 24.a3 Pxb3 25.Dxb3 De6 26.Pxg7+ Lxg7 27.Dxe6+ Lxe6 28.axb4 Lxe5 had Jan het me veel lastiger kunnen maken.

24.Pe4 Pd5 25.Df2 Lc5?

Te materialistisch? Jan vergeet zijn verdediging en zijn stelling stort direct ineen.

26.Pxc5 Pxc5 27.Pxg7+ Kd8 28.Lg5+ f6 29.Lxf6+ Pxf6 30.Dxf6 mat

1-0